

Bahar Diyordum

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 24 Nisan 2015

Kuş cıvıltıları ile gözümü açtım bu sabah.
Anlaşılan köyüme bahar geliyor.
Ne çok sevinçli insan olacak baharda.
Rüzgâr gibi bakıyor bugün güneş.
Kış günlerinin koyu karanlığı bir kez daha geride kalacak.
Telli pullu yağmurlar veda ederken,
Ardında yıkık duvarlar bırakacak.
"Göklerin estirdiği yeller" yavaş yavaş uzaklaşıyor.
O azgın fırtınalar yerini hafif bir esintiye bıraktı.
Ve sen demeyeceğim inadına,
Neden mi?
Çünkü sen de çok geride kaldın artık.

Zaten demezsin ya,
Ah! Şimdi çok pişmanım deme sakın.
Bilirsin yufka yüreğimi.
Bilirsin sana olan sevgimi.
Kış gibi ağlar, bahar gibi gülerim ben.
Kimse "Kim bu kadın acaba?" demesin senin için.
O kalbime gömdüğüm sevgimi, kimse sormasın.
Bir gelincik gördüm az önce yol kıyısında,
Tek başına taşların içinde açan bir gelincik.
Nasıl bir benzetmeysen bu,
İnanır mısınız? Sen sandım bir an.
Eh insan yanılıyor işte bazen.

Şiir farkında olmadan, bir asma dalında korukların üzüme dönüşmesi gibi,
Sana doğru döndü yine.
Anlaşılmaz bir şey bu. Neden yine sen diyorum?
Neden sen varsın her şiiirde.
Neyse, ne diyordum? Bahar evet bahar geliyor yine.
"Çimenler üstünde oturmak.
Bir şeyler okuyup, yazmak.
Ve deniz, kumsal,
Müzikli geceler, iki kadeh bir şey atmak."

Hepsini toplasan bir şiir etmiyor işte!
Zamanın külleriyle örtülü yeni bir yaz ufukta.
Kalemkârsam bunları yazmalıyım şiircesine.

Hayatımı ikiye ayırmak gerekirse,
Daha neşeliyim ikincisinde.
Akşamları aylak, kararsız olsam da, gündüzleri çok seviyorum.
Arada bir bir yağmur tadı sarıyor önce yüreğimi, sonra gözlerimi.
Sel olup aktığında bile neşeliyim.
Yıldızlar masmavi titreşirken geceleri.
Bir çam kokusu yayılıyor karşı dağlardan.
Görmediğim bir çok yere gittim senden sonra,
Ama galiba burası en güzeli.
Anlar, sadece anlar, anları yaşıyorum.
Birileri söylemiştir belki hep güldüğümü.
Eskiden de gülerdim ya, korkardım gülmekten.

Mutluluk hep düşümdü.
Sanki biraz mutlu gibiyim son zamanda.
"İçinde yan yana uyuduğum gözlerin" hayâl meyal.
Ama halen sen de bana ait bir emanet var,
Yüreğim.
Nasıl bir şeyse bu dilimde pelesenk olan, sevmek!
Evet bahar diyordum...
Kekik ve nane kokuları mesela.
"Mısralar alıp başını gitti"
Bir yerde dur demek lazım.
Binlerce uzun gece bekliyor beni.
Daha çok yazarım sensiz şiirler.

24 Nisan 2015 Saat 08.30
Güzelçamlı/Kuşadası

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN